

به نام خدا

داستان‌های ماه

(قرائتی از زندگی)

ولی الله رضی

رضی، ولی الله
داستان های ماه (قرائتی از زندگی) ولی الله رضی. — تهران: نگار و
نیما (نگیما)، ۱۳۸۳.
۹۶ص.

ISBN: 964-7905-62-9 ریال ۱۰۰۰۰

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱. داستانهای کوتاه فارسی -- قرن ۱۴. الف. عنوان.
۸۶۳/۶۲/۵۹۹۵ PIR ۸۰۷۵/ض ۸۸۸۲۵۲
۱۳۸۳ ۱۳۸۳

۸۳-۳۵۸۴۲م

کتابخانه ملی ایران

تهران، صندوق پستی ۱۳۱۴۵-۱۱۴۵

تلفکس: ۶۹۲۱۳۶۶

داستان های ماه

ولی الله رضی

چاپ اول: ۱۳۸۴

طرح روی جلد: ایلیا تهمتنی

حروف نگار: مؤسسه نوین

قیمت: ۱۰۰۰ تومان

شابک: ۹۶۴-۷۹۰۵-۶۲-۹

فهرست

۷	پیش درآمد
۸	امید
۱۳	یأس
۲۱	مرگ
۲۷	زندگی
۳۳	کودکانه
۴۱	سیاست
۴۷	جنگ
۵۵	زلزله
۶۳	قتل و خشونت
۷۳	تخلی
۸۱	کار و اجتماع

به نام خدا

شکر خدای باریتعالی که توفیق دست داد تا نوشته‌های حقیر به صورت یک مجموعه ناچیز کتاب تهیه و چاپ گردد. قابل ذکر است که یادآوری شود بیست و شش مورد از این داستان‌ها در «ایران جمعه» بین سال‌های هشتاد و دو و هشتاد و سه به زیور چاپ آراسته شده بود؛ که اگر همکاری مطبوعاتی این نشریه نبود چنین مجموعه‌ای گرد نمی‌آمد.

علی ایحال پس از گذشت چهل سال و اندی از عمر، «داستان‌های ماه» عرضه می‌شود. نوشتن برای فراموش کردن نیست. نوشتن برای یادآوری است. نوشتن یعنی عکس گرفتن از اندیشه. نوشتن شکار فکر و ایده و محبوس کردن آن در سیمای کاغذ یا اشیاء است. نوشتن کار هر کس نیست.

دور و بر ما نوشته‌های زیادی است. در زیر پایمان؛ روی دیوارها؛ تابلوها؛ توی کتاب‌ها؛ توی هر چه کاغذ مکتوب است.

هیچ بعید نیست یک فرد مسأله‌دار و دردمند نسخه‌اش روی شیئی نوشته شده که توی کوچه؛ توی زباله‌ها افتاده و بر حسب تصادف آنرا می‌یابد. از اینرو یا درمان می‌شود یا به دنبال درمان متحول می‌شود. نویسندگان؛ قلم به داستان قدر خودشان را بدانند.

«داستان‌های ماه» را هر کس می‌تواند بخواند. یکی می‌خواند سرگرم می‌شود. یکی می‌خواند؛ متحول می‌شود. یکی هم می‌خواند - اشکالی ندارد - دور کتاب خواندن را خط می‌کشد! به عنوان نگارنده سعی کردم تا آنچه که به ذهن ناقصم می‌آید نگارش کنم. عقاید محترم است. افکار محترم است. همه نوع اندیشه‌ای باید ابراز شود؛ مکتوب شود تا سره از ناسره تشخیص داده شود.

نوشتن یک نوع ابراز وجود است. یک نوع اعتراض است؛ یک نوع تخلیه‌ی درون است. فرافکنی است. نوعی صحبت کردن است تا در مورد آن دیگران قضاوت کنند. دیگران سکوتشان را بشکنند. دیگران نیز بنویسند. دیگران نیز مرتبط شوند. آثار قلمی و نوشته‌ها ریسمان‌هایی هستند که افراد را به هم متصل می‌کنند. یک نویسنده ممکن است سال‌ها تنها باشد ولی گروه زیادی از مردم با او زندگی بکنند.

نوشتن نوعی قرائت است. نوعی عرضه کردن فکر و اندیشه است. نوعی اشاره و تذکر مادی است. در بازار عظیم اندیشه‌ها «داستان‌های ماه» کالایی است که عرضه می‌شود. امیدوارم مشتری پسند باشد.

ولی‌الله رضی

پیش درآمد:

داستان بسیار کوتاه

پشت میز نشسته بود که روزنامه را کنار گذاشت و قلم و کاغذی برداشت. از اینکه می‌توانست داستان بسیار کوتاه بنویسد خیلی خوشحال بود. داستان بسیار کوتاه می‌توانست بهترین اثر ادبی تلقی شود سوژه‌ها دائما مغزش را می‌خاراند. حوصله نوشتن رمان و ناول را نداشت. نه وقتش را پیدا می‌کرد و نه قدرت آن را داشت که خواننده را با قطار کلمات سرگرم بکند. دوره، دوره سرعت و تحرک بیشتر بود. بیشتر اختراعات کوچک شده بودند. فهمیده بود که کوچک یعنی زیبا و دوست داشتنی.

جلویش را خلوت کرد. کمی فکر کرد. قلم را لای انگشتان چپش به زحمت گرفت. با مشت چپش کاغذ را مرتب کرد. با خطوط کج و معوج نوشت: «داستان بسیار کوتاه»، و عدد «یک» را در پرانتز نوشت. وسط سطر به صورت درشت اما بد ترکیب نوشت: «مردی با یک دست».

آستین دست راستش از کناره میز آویزان شده بود!